

USA og Kina – samarbejde om udvikling, eller global ødelæggelse

Den 10. marts (EIRNS) – Det blev i dag meddelt, at udenrigsminister Antony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver, Jake Sullivan, vil mødes med Kinas to førende udenrigspolitiske talsmand, Yang Jiechi, direktøren for Det kinesiske Kommunistpartis centrale udenrigsudvalg, og udenrigsminister Wang Yi, den 18. marts i Alaska. Mødet følger et besøg i Japan og Sydkorea i næste uge af Blinken og forsvarsminister Lloyd Austin.

Betydningen af dette møde mellem USA og Kina kan ikke overdrives, selv om resultatet er fuldstændig uforudsigeligt. Det kunne være et lovende skridt i retning af verdensfred og udvikling, eller det modsatte, en cementering af det ekstremt racistiske og fremmedfjendske hysteri mod alt kinesisk, der dominerede det sidste år af Trump-administrationen under Mike Pompeo, og som har været helt og fuldt godkendt af Blinken og Sullivan i deres "Interim National Security Strategic Guidance", der blev frigivet af Det hvide Hus den 3. marts

Præsident Biden selv udtrykte en af de få kloge ting i hans præsidentskab efter hans to timers lange telefonsamtale med præsident Xi Jinping den 10. februar, hvor han kom ind på relationerne mellem USA og Kina som omtalt under hans tale til sikkerhedskonferencen i München den 19. februar: "Det handler ikke om at sætte øst op imod vest. Det handler ikke om, at 'vi vil have en konflikt'. Vi ønsker en fremtid, hvor alle nationer er i stand til frit at bestemme deres egen vej uden truslen om vold eller tvang. Vi kan ikke, og må ikke vende tilbage til det refleksmæssige modsætningsforhold og de stive blokke under Den kolde Krig".

Faren er, at Blinken og Sullivan har forpligtet sig til at "stille lande som Kina til ansvar", og "sikre at Amerika, og ikke Kina, sætter den internationale dagsorden". Sådant britisk imperialistisk tænkning, geopolitik, når det er værst, stammer fra en tankegang der afviser enhver tanke om, at nationer har ret til "frit at bestemme deres egen vej uden trussel om vold eller tvang", som Biden har udtrykt det.

Værre er det, at kommandanten for den amerikanske kommando over Indo-Stillehavsområdet, admiral Philip Davidson, under sin redegørelse til Senatets militær-udvalg 9. marts, demonstrerede den nu almindelige praksis med "forventning", der tilskriver Kina (såvel som Rusland) nøjagtigt de ensidige handlinger, som USA selv foretager: "Kinas kommunistiske Parti fremmer et lukket og et autoritært system gennem intern undertrykkelse og ekstern aggression," sagde Davidson. "Kinas skadelige tilgang til regionen inkluderer en hel partipolitisk indsats for at betvinge, korrumpere og kollapse regeringer, virksomheder, organisationer og befolkninger i Indo-Stillehavsområdet". Dette kommer fra en militærleder i et land, der militært har væltet regeringer, ødelagt deres økonomier, indsat marionetregimer og efterladt deres økonomier i ruiner overalt i Mellemøsten, samtidig med at de indfører ensidige sanktioner mod snesevis af lande rundt om i verden.

Det er bestemt tilfældet, at Kina og Rusland bygger deres militære kapacitet op og har lovet samarbejde med hinanden, hvis de bliver angrebet. Det er imidlertid ikke indlysende for enhver, at de mobiliserer inden for deres egne grænser, mens det angloamerikanske krigsparti har militærbaser i 80 lande rundt om i verden, alt imens de flytter NATO op til den russiske grænse og endog ind i Asien?

De fleste af verdens nationer nægter at "vælge side" imod Kina, og de fleste ser faktisk på Kina og Rusland som den eneste kilde til den nødvendige humane støtte i dette øjeblik med eksistentiel krise for menneskeheden – adgang til de russiske og kinesiske vacciner, mens Vesten har hamstret deres

rigelige forsyninger; infrastrukturudvikling gennem Bælte- og Vejinitiativet, mens Vesten ikke alene nægter storstilet infrastruktur til landene sydpå, men tillige agerer for at sabotere kinesiske og russiske bestræbelser på at tilbyde en sådan udvikling.

Amerikanerne imødeser nu et sammenbrud af deres historiske karakter – økonomien er ved at falde fra hinanden; finanssystemet er en massiv boble klar til at eksplodere; de forfatningsmæssige garantier for ytringsfrihed 'blæser i vinden', idet censur af tale og endda af ideer er blevet dagens norm; narkotikaplagede byer er overrendt med desperate hjemløse; og, vigtigst, løftet om en fremtid med fremskridt og udvikling ødelægges åbent under den falske 'Green New Deal'. Disse grønne fascister går ikke længere ind for det bibelske begreb om menneskehedens herredømme over naturen, men snarere indførelse af deindustrialisering og affolkning, påtvunget af de bankerotte finansielle institutioner under the 'Great Reset'.

Situationen er dystert, men det er netop under sådanne forhold, hvor folk endelig kan se, at det haster med at droppe deres fordomme og deres fejlslagne aksiomer, at lede efter sandheden uden for de åbenlyst løgnagtige medier og tage personligt ansvar for menneskehedens skæbne. Schiller Instituttet og LaRouche-Organisationen opfordrer alle patrioter og alle verdensborgere til at deltage i konferencen den 20.-21. marts med talere fra hele verden under temaet: World at a Crossroad: Two Months into the New US Administration (Verden ved en skillevej: To måneder inde i den nye amerikanske Administration).

Tilmeld dig konferencen her, <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210320-conference> og inviter andre til at deltage. Mød truslen om en ny mørk tidsalder med mod og optimisme om, at en ny renæssance for hele menneskeheden er både nødvendig og mulig.

Mulige træk til at gendanne fornuften i amerikansk- kinesiske relationer

23. februar (EIRNS) – Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi holdt mandag hovedtalen på 'Lanting Forum on Promoting Dialogue and Cooperation and Managing Differences' (Lanting Forum til at fremme dialog og samarbejde samt håndtere forskelle), der udelukkende fokuserede på forbindelserne mellem USA og Kina. Wang italesatte det presserende behov for en genaktivering af dialogen mellem verdens to største økonomier efter det katastrofale sammenbrud i forholdet under præsident Trumps anti-kinesiske regeringsmedlemmer, Pompeo, Wray, Navarro og andre. Dækningen af begivenheden i *Global Times* hæftede sig ved, at præsident Joe Biden ikke var "enig med allierede på G7-topmødet og München-sikkerhedskonferencen om at konfrontere Kina i fællesskab". Dette må være overraskende for de fleste amerikanere, da den vestlige presse kun rapporterede, at Biden gentog de almindelige klager over både Kina og Rusland og opfordrede de allierede til at arbejde sammen for at konfrontere dem. Det, der imidlertid ikke blev rapporteret fra Bidens tale i den vestlige presse, er følgende:

"Det handler ikke om at spille Øst og Vest ud mod hinanden. Det handler ikke om, at 'vi vil have konflikt'. Vi ønsker en fremtid, hvor alle nationer er i stand til frit at bestemme deres egen vej uden truslen om vold eller tvang. Vi kan og må ikke vende tilbage til den refleksmæssige modstand og de stive

blokke under Den kolde Krig”.

Vil Biden være i stand til at gennemføre et sådant tilbagetog fra den britiske imperialistiske "del og hersk"-politik, der er drevet af britisk efterretningstjeneste og deres aktiver i det amerikanske efterretningssamfund, medierne og Kongressen? Den langt stærkere præsident, Donald Trump, der blev valgt på sit løfte om at være venner med Rusland og Kina og til at afslutte de "endeløse krige", blev grundigt forpurret i denne indsats af den overvældende magt af Wall Street og det militærindustrielle kompleks. Faktisk står vi på randen af global atomkrig på grund af dette 'McCarthy'-vanvid.

Men det faktum, at Biden kom med en sådan fornuftig udtalelse om supermagtsforhold, skal tages alvorligt, hvilket Kinas ledelse har gjort, alt imens vi organiserer den nødvendige støtte blandt befolkningen for at bringe dette resultat frem. Global Times noterede sig også, at Biden-administrationen har taget flere skridt til at vende Pompeos angreb på Kina og Kinas suveræne interesser, hvilken ændring også er blevet ignoreret af de etablerede medier (se nedenfor).

Den mest kritiske forhindring, der står i vejen for en sådan åbning for globalt samarbejde mellem verdens nationer for at tackle civilisationens flerstrengede krise, er, at Joe Biden og hele hans team af kontrollører ivrigt har godkendt den folkemorderiske 'Green New Deal', en politik for at tvinge regeringer til at give afkald på deres suverænitet over deres økonomier til den internationale bankvirksomhed – dvs. til selve det britiske imperium. Som det er grundigt dokumenteret i EIR's særlige rapport, 'The Great Leap Backward – LaRouche Exposes the Green New Deal', (Det store spring tilbage – LaRouche afslører Den grønne nye Klimaplan) tager centralbankerne og de private megabankere og non-bankere magten over suveræne økonomier, ved at bestemme hvilke virksomheder der skal have tilladelse til at opnå kredit, ikke baseret på den potentielle produktivitet og rentabilitet af et selskabs økonomiske virksomhed, men snarere på det kulstof, der udledes

i processen, baseret på den falske pseudovidenskab om menneskeskabte klimaændringer. Biden agter ikke at opgive denne folkemorderiske plan, men den politiske krise i USA har nået et sådant punkt, at de traditionelle institutioner, inklusive begge politiske partier, smuldrer, ligesom den vestlige finansboble har nået dets bristepunkt. Mennesker af alle politiske og sociale lag, af alle racer og nationaliteter, står nu over for den forsætlige ødelæggelse af selve ideen om fremskridt, både i USA og i Europa, under "Great Reset"-diktaterne fra bankfolkenes kartel, centreret omkring 'World Economic Forum', med prins Charles som deres offentlige frontfigur til støtte for malthusiansk affolkning.

Der ligger en hæsliig ironi i selvdestruktionen af videnskabelige økonomier på Jorden, mens tre nationer er i kredsløb omkring Mars og fastholder løftet om menneskehedens potentiale til at være borgere i solsystemet og endda i galaksen. Man kan ikke komme til Mars med vindmøller. Man kan ikke engang opretholde den nuværende verdensbefolkning med vindmøller. 'Green New Deals Chicken Littles', klimatosser, må se til Texas for at erfare, hvad deres fantasier vil bringe til hele Amerika og verden.

På lørdag sponsorerer Schiller Instituttet dets andet rundbordsforum, om faren for at anti-Kina- og anti-Rusland-hysteriet fører til krig, og om det lige så dødbringende udfald af 'Green New Deal'. Tilmeld dig her, og mobiliser dine venner og naboer til at deltage. <https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20210227-roundtable-event>

Billede: Wang Yi. Credits: Cancillería del Ecuador from Ecuador, CC BY-SA 2.0, via Wikimedia Commons